

ti, at vøruþrísirnar fara 15% niður.

Tú veitst, Robert,

at tað var einki minni enn eitt brotsverk, tá ið tú og fólkaflaksmenn feldu javnaðarmanna uppskot um at lata landið læna avlopspening okkara og seta hann í skip, onnur arbeidsamboð og skapandi arbeiðir og fyrtekur her á landi, tí fyrst tá ið avlopið av okkara fortjenastu liggur í fæstum produktivum ognum her á landi, fær tað áltandi, stabilt, virði, og fyrst tá ið hvør hond er til arbeiðis við bestu greiðum, økist okkara vælstandur og hækkað livifóturin hjá landsins íbúgvum yvirhøvur.

Tú veitst, Robert,

at tað er eitt hazardspæl uttan líka at hava alla okkara avlopsmegi liggjandi í fremmandari valuta, sum vit einki harradømi hava yvir, soleiðis sum tú og fólkaflaksmenn seta alt inn uppá at gjørt skal verða nú.

Hvar vildu vit verið, um tað fremmanda landið av kriggsligum ella øðrum grundum mátti gjørt sum Frakland og Týskland gjerdur aftaná seinasta kriggi. Ein cigarettipakkur kostaði tá líka so nógv í marknati sum eitt skip undan krignum.

Eg vóni ikki, at tað vil henda við Bretlandi. Men fær tað fleiri hogg sum uppsegningin av leigu- og lánilógina kann eingin borga fyri nøkrum.

Ti er javnaðarpolitikkurin tann einasti økonomisk forsvarligi:

Alt tað fremmanda valutaavlop, ið vit ikki hava brúk fyri í tí dagliga handlinum, eigur at verða sett í skip, onnur amboð og produktiv virki her á landi.

Fyrst tá ið tað er gjørt, fáa vit »stabile« viðurskipti og góð kor og arbeiði til øll á sjógv og landi.

Í Klakksvik, tann 6. september 1945.

Klakksvikingur.

Pundsnationalisturin R. LONG

Tingið hevur, sum aðrastaðni nevnt, samtykt, at kursin hjá okkum skal vera hin sama sum hin danska.

Hin av tingi rýmdi R. L., ið hevur frætt hetta, leikar nú sum óður og vil siga fólki, at vit hava avreitt øll pundini til Danmarkar. Ræðuligt! Og hann grætur sum eitt flongt barn og bedýr fólki, at brets sterlingpund er størsti tjóðskapar-dýrgripur, vit eiga.

Vit hava eina ferð, trýstir av Bretum — skift kurs frá 20 til 22.40. Tað, ið nú er hent, er einki annað enn, at vit seta kursin aftur til tað, ið hann var undan krignum. Vit eru enn í sterlingbólknum og yvir fyri Bretlandi verður annars alt sum tað var, uttan, tað, at staturin sambart ammannsins undirskrift verður at hefta fyri kursmunin, ið gevur Fø-

Hinir stóru reiggja peningasvørðið, vilja við eitt hogg forða einari sanering og styrkjan av okkara samfelagi bara fyri at faa sær makt at verja spekulantarar.

Úr teirri størstu fiskivinnubygd í Føroyum frættist, at teir stóru hava í huga at seta fiskaprisin 12 oyru niður pr. kg., og prædika teir fyri fiskimanninum, at hetta skulu teir vera noyðdir at gera sum ein fylgja av, at kursin er sett til 19.34.

Hetta stig er so groft, at landið ikki kann sita tigandi og lata fiskimannin vera úti fyri einari tilikari beistagerð.

Tingið eigur nú við lóg at gera: 1) Seta allar vøru niður svarandi til styrkingina av krónuni; fyrst og fremst skal vøruhandilin seta allar vøru sínar 15% niður.

oyum eina økta keypikraft uppá c. 7 mill. kr. og ferir okkum inná eitt fyri slítmannin betri-pris- og lánlag.

Men hann, ið hevur spekulerað, keypt og goymt pund í tí treysti, at hann kom at vinna milliónur uppá ein kursmun við at danska krónan skuldi koma at liggja fleiri krónur pr. pund ið virði undir teirri føroysku, hann verður nú brendur, um ikki hann kann fáa onkran annan at bera tapið.

Ein lógin nationalur dýrgripur, sum er bannaður at koma inn um føroyska gátt, og hvørs virði kann hvørva sum »Dug for Sol« áðrenn vit vita av og uttan vit kunna gera hitt allraminsti fyri at forða tí. Vit minnst hvat ið hendi við Fraklands franki og Týsklands marki aftaná næstseinasta kriggi.

Nei, peningur, og allraminst ein fremmand valuta, hevur einki at gera við tjóðskap. Hann er internationalur ein virðismetari av arbeiði og framleiðslu.

Spurningurin er:

Hvat kunnu vit gera fyri at verja okkum ímóti, at peningsins keypikraft ferst?

Svarið er tað sum javnaðarmenn hava givið:

Setið hann í skip, bátar, arbeidsamboð, produktiv virki og virðismikil arbeiði, so øll kunna hava arbeiði á sjógv og landi!

Ein genta,

ið kann sova heima, fær pláss allan dagin við at ansa eftir litlum drongi. Nærri við at venda sær til

S. M. Ellingsgaard,
Hotel »Føroyar«.

Øll eiga at brúka
Føroyska hondsápu
frá fabrik OKKARA

2) Fiskimenninir skulu til nýtt ár fáa sama prís.

Hevur ein reiðari ella skipaeigari, ið keypir skip, tap uppá sin farm, skal hann kunna fáa eitt endurgjald frá tingi uppá inntil 15 pct. av innkeypsprísinum til rindan av tapinum.

3) Fiskimenn skulu til eina og hverja tíð kunna nýta skip og bátar, annaðhvørt leiga ferini til ásettan pening ella arbeiða við teinum.

4) Tingið má taka sær av teimum plássum, ið nú ikki sleppa av við fiskin.

Nýggj bók.

Norøna forlagið í Tórshavn hevur givið út bókina »Føroysk búreising« av Erlendi Patursson.

Henda bók er ein politisk vegleiðing og ætlanin við henni er at visa á, hvussu Føroyingar eiga at bera seg at til tess, at teir verða sjálvbjargnir í landi sínum, soleiðis at teir ongan peningaligan stuðul nýtast frá øðrum.

Høvundurin er loysunnarmaður, og tí er vert at lesa hansara rit og sammeta tey við tað, sum fólkaflakksblæðini skriva.

Fólkaflakksmenn fortelja, at teir vilja hava fullveldi, men hví dylja fólkaflakksblæðini tá tær greinir, sum harra Erlendu Patursson hevur skrivað í »Búgvani«? Tað fáa vit svar á við at lesa t. d. bókina »Føroysk búreising«, sum eg vóni, at øll vilja lesa.

Høvundurin hevur í fleiri ár næstan einki samband haft við Føroyar og heldur tí fyri í formælinum, at hann hevur ikki nóg mikið av kunnleika til føroysk viðurskipti í løtuni. Men sjálvt um so er, er bókin væl verd at lesa, tí hon visir, hvussu lærdir hugsjónarmenn nú á døgum nieta samfelagsviðurskiptir.

Vónandi fáa vit mong góð rit frá okkara unga, høgt lærda landsmanni, sum kanska fær sær bústað her heima og soleiðis verður meira staðkendur og meinkunnigur við øll nútíðar føroysk kringumstøðir og eisini her heima fær høvi til at mýkja sína føroysku tungu soleiðis, at islensk og onnur óføroysk orð verða færri og færri í hansara framtíðar ritum.

Bókin er 64 bladsíður og er væl verd tær 5 kr., sum hon kostar. Hon verður at fáa í øllum bókaðøðum og eisini við at tekna seg fyri hana úti á byggunum.

Við hesum orðum mæli eg fólki til at lesa bókina.

7. H. Danbjørg.

Skipamálið á tingi.

Vit hava ein vinnulánsgrunn. Hann ger góðan mun. Men hann orkar ikki einsamallur at endurnýggja okkara skipaflota. Javnaðarmenn á tingi hava tí tey seinastu árin sett uppskot um tvungið lán til grunnin. Men tey eru feld hverja ferð tey hava verið fyri.

Nú meðan umbodsmenninir fyri teir triggjar flokkarnar vóru niðri samráddust teir við ríkisstjórnina eisini um at fáa statin aftur at veita tilskot (20%) til skipabygging og fiskaribankan at læna. Stjórnin var sinnad til tess, um löggingið ynskti tað. Th. Petersen sendi sum kunnugt boð til Danastjórn, at hansara flokkur kravdi, at ríkisstjórnin einki gjørdi Føroyum viðvíkjandi uttan lögtingið fyrst varð spurt.

Útsendingarnir telegraferaðu tí upp um at fáa tingið at geva viðmæli til at fiskaribankin aftur kom at virka í Føroyum. Men fólkaflakskurin vildi ikki ganga við til tess. Og tá ið málið hastaði — menn gingu niðri og biðaðu uppá lán — máttu útsendingarnir, hóast teir ikki vóru lidnir, fara upp.

Her verður givið ein stuttur údráttur av orðadráttinum á tingi um uppskotið at fáa fiskaribankan aftur at læna í Føroyum:

K. Djurhuus greiddi frá, hvussu neyðugt tað er at heita á stat og fiskaribanka við tað, at vinnulánsgrunnurin ikki hevur so mikið av peningi, at hann munar nakad í hesum tíðum.

A. Samuelsen legði aftrat, at hann visti, at skip kunna fáast og at Føroyingar hava heitt á fiskaribankan, men stýrið fyri hesum banka vil vita um lögtingið viðmæli at lán verða givin.

Th. Petersen segði, at fólkaflakskurin kundi ikki vera við til at viðmæla, at fiskaribankin lænir til Føroyingar, men mæli til at málið fór í nevnd. Hann helt at tað kundi fara at verða trupult at kunna selja fisk og tí helt hann, at tað var óráð at keypa dýr skip. Tað var rættari, at støgga inntil tað sást hvussu tey ymisku viðurskiptini í verðini fóru at verða. Tað kundi vera at fiskaribankin var interesseraður í at fáa dansk skip seld. Men Danir máttu hava hesi dýru skipini sjálvir. Tey vilja verða biligari seinri. Hann hevði rátt monnum, sum høvdu biðið hann um hjálp til at fáa skip um at biða, tí hann helt tað vera óráðiligt at fáa sær skip nú.

(Framhald).

Eingin brævbjálvi av landinum, uttan Barnahjálparmerki!